

Jeg lægger da ikke mindst Vægt paa Udførselsforbudet, og det har været mig kjært at høre den ærede Ordfører udtale sig med saa megen Barmhjertighed om dette Punkt, som han gjorde. Maaſte tør jeg deraf slutte, at vi heller ikke fra Flertallets Side, naar det kommer til Stykket, ville møde noaen alvorlig Modsigelse netop paa dette Punkt. Jeg forstod nemlig den ærede Ordfører saaledes, at der var en vis Gradation i hans Angreb, at han gjorde en Forskjel, efterſom han antaa de forskjellige Punkter for mer eller mindre farlige. Det mindst farlige angreb han mindst, det mest farlige lagde han større Vægt paa. Han udtalte sig nu meget lempelig overfor Udførselsforbudet, og jeg antager derfor, at han gaar ud fra, at det vil blive vedtaget, hvorimod han med megen Styrke udtalte sig om Blandingen paa § 6, da det er et Punkt, hvorpaa han tror at skulle seire, og med Hensyn til Farvningen gif han en Slags Mellemvei i sin Rigsførelse. Jeg tror altsaa, at Udførselsforbudet vil ikke have megen Modstand imod sig. Det er ogsaa det Punkt, som paa de forskjellige Møder, i alt Fald paa dem, der have været afholdte paa selve Landet, har fundet den største Tilslutning og mødt den mindste Modstand. Jeg lægger Vægt paa Udførselsforbudet, ikke blot af de Grunde, der ere anførte i vor Betænkning, ikke blot fordi jeg tror, at det vil være til stor Gavn, at vor Smør ikke i England skal konkurrere med dansk Kunstsmør, at vi komme ud over den indre Konkurrence, om jeg saa maa sige, at vi komme ud over det, at vi med vort ægte Smør skulle kæmpe mod et uægte og eftergjort Fabrikat, som ogsaa bærer Navnet dansk. Det tror jeg vel allerede er Noget, men der er en anden Grund, jeg skal nævne ved Siden af. I Virkeligheden er det ikke blot vort eget Kunstsmør, vi have at kæmpe med i England, men ogsaa det hollandske Kunstsmør. Thi det gaar saaledes til derovre nu med Hensyn til Kunstsmør, som det for nogle Aar siden gif med det ægte Smør, da Hollænderne satte vor Etikette paa deres Vare, vort ægte Smørs Etikette paa deres Kunstsmør. Nu kunne de ikke gjøre det mere efter den engelske Lov, men de bruge da det danske Kunstsmørs Etikette til at sætte paa deres Kunstsmør. Seer har set Prisuranter endogſaa fra danske Kjøbmænd i England, hvor de avertere Margarine in danish cashes, Margarine paa danske Træer. Det er een af de Virkninger, vore aflange Bøtter have havt i England. Nu bruge Hollænderne dem til at putte deres Kunstsmør i, de avertere Kunstsmør i danske

Træer. Jeg tror ikke, at det er heldigt, men det er ganske almindeligt i England, at de avertere deres Margarine, deres Kunstsmør som dansk, som danish mixture, det er en meget almindeligt Handelsvare i England. De have der store Butikker i Bygninger, der ere overmalede fra Taget til Grunden som danske Forretninger, og naar man kommer ind i en saadan Forretning, vil man paa Marmorborde finde lutter Margarine, danish mixture. Det kan der maaſte efter den nuværende engelske Lovgivning ikke gribes ind imod, jeg veed det ikke, men praktisk er det i alt Fald saare vanskeligt, saalænge Forholdet er det, at vi her fra Danmark indføre Kunstsmør i England. Saa vi derimod Udførselsforbud, vil det være grimme let at hindre de engelske Handelsmænd i at sælge hollandsk Margarine som dansk. Naar det først er givet, at der herfra ikke udføres Margarine, vil Processen mod falsk dansk Margarine være saare let, vil Bewiset mod de Handlende være meget let, medens det nu er overordentlig vanskeligt, knapt gjørligt at bevise, at Margarine, der sælges i England som dansk, ikke er dansk, da det jo dog kan være det, saalænge der eksisterer en Ret til at udføre Margarine fra Danmark. Jeg tror altsaa, at Udførselsforbudet vil være til virkelig Nytte for det danske Smør og dets Stilling paa det engelske Marked. Men ganske vist, det vil ikke være til Nytte, naar det samtidig her i Landet gjøres overordentlig let at forfalſke det Smør, der gaar til England som ægte dansk Smør. Jeg tror ikke, at Udførselsforbudet vil have nogen virkelig Nytte, naar vi ikke tillige faae de Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder i Henſeende til at lægge noale Hindringer i Veien for, at uægte eftergjort Smør kan gaa lettere som virkeligt Smør, nemlig §§ 6 og 7. Man har mod disse Paragrafer sagt, at det vilde være saare urimeligt, saare urigtigt, om man vilde træffe Bestemmelser, som kunne være hindrende for Produktionen af en sund og ægte Vare; man har betragtet Kunstsmørret som en ny og god Vare, som en Opfindelse, som en nyttig Opfindelse. Ja, hvis Kunstsmørret er det, tror jeg dog, at man let vil kunne blive enig om, at det er det uden Hensyn til den Farve, det har, og uden Hensyn til, om det blandes med ægte Smør. Det er da sikkert nok, at Farven i og for sig giver ikke Kunstsmørret nogen Værdi, som det ikke har i Forveien. At det skulde være i og for sig tilladt, at det skulde være i og for sig naturligt, at den ene Vare skulde have Lov til at tilegne sig en anden Vares almindelige Udſeende for derved at opnaa en Pris, som den i og for sig ikke